

A10563W1

SECOND PUBLIC EXAMINATION

**HONOUR SCHOOL OF ENGLISH LANGUAGE AND LITERATURE
Paper 6c Old Norse**

**HONOUR SCHOOL OF HISTORY AND ENGLISH
Literature in English Old Norse**

TRINITY TERM 2017

Wednesday, 17 May, 9.30am – 12.30pm

Time allowed – Three hours

Answer Question 1 and *two* others. You should pay attention in your answers to the precise terms of the questions, and should not write substantially on the same text in more than one essay.

Do not turn over until told to do so.

1. Translate **three** of the following passages, adding brief notes on any points of literary and/or linguistic interest.

(a)

Hestrinn var vátr allr af sveita, svá at draup ór hverju hári hans, var mjók leirstokkinn ok móðr mjók ákafliga. Hann veltisk nökkurum tólf sinnum, ok eptir þat setr hann upp hnegg mikil. Síðan tekur hann á mikilli rás ofan eptir gotunum. Einarr snýr eptir honum ok vill komask fyrir hestrinn ok vildi hondla hann ok færa hann aptr til hrössa, en hann var svá styggr, at Einarr komsk hvergi í nándir honum. Hestrinn hleypr ofan eptir dalnum ok nemr eigi stað, fyrr en hann kemr á Aðalból. Þá sat Hrafnkell yfir borðum. Ok er hestrinn kemr fyrir dyrr, hneggjaði hann þá hátt. Hrafnkell mælti við eina konu, þá sem þjónaði fyrir borðinu, at hon skyldi fara til duranna, því at hross hneggjaði, — ‘ok þótti mér líkt vera gnegg Freyfaxa.’ Hon gengr fram í dyrrnar ok sér Freyfaxa mjók ókræsiligan. Hon sagði Hrafnkeli, at Freyfaxi var fyrir durum úti, mjók óþokkuligr.

‘Hvat mun garprinn vilja, er hann er heim kominn?’ segir Hrafnkell. ‘Eigi mun þat góðu gegna.’

(b)

Segia fóro
Iðrmunrekki,
at sénir vóro
seggir undir hiálmom:
‘Rœðið ér um ráð—
ríkir ero komnir!
Fyr mátkom hafið ér
mønnom
mey um tradda.’

Hló þá Iðrmunrekkr,
hendi drap á kampa,
beiddiz at brongo,
bögðvaðiz at víni,
skók hann skor iarpa,
sá á skiold hvítan,
lét hann sér í hendi
hvarfa ker gullit.

‘Sæll ek þá þøttomk,
ef ek siá knætta
Hamði ok Sørla
í høllu minni.
Buri mynda ek þá binda
með boga strengiom,
goðbørn Giúka
festa á gálga.’

(c)

Skírnir kvað:

Baug ek þér þá gef,
þann er brendr var
með ungom Óðins syni.
Átta ero iafnhófgrir,
er af driúpa
ena níundo hveria nótt.

Gerðr kvað:

Baug ek þíkkak—
þótt brendr sé
með ungom Óðins syni.
Era mér gullz vant
í góðom Gymis,
at deila fé fóður.

Skírnir kvað:

Sér þú þenna mæki, mær
—mióvan, málfán—
er ek hefi í hendi hér?
Hófuð hoggva
ek mun þér hálsi af,
nema þú mér sætt segir!

Gerðr kvað:

Ánauð þola
ek vil aldregi
at mannzkis munom—
þó ek hins get,
ef it Gymir finniz,
vigs ótrauðir,
at ykr vega tíði.

(d)

Pá báðu inir kristnu menn Hall á Síðu, at hann skyldi lög þeirra upp segja, þau er kristninni skyldi fylgja; en hann leystisk því undan við þá, at hann keypti at Porgeiri lögsögumanni, at hann skyldi upp segja, en hann var enn þá heiðinn. En síðan er menn kómu í búðir, þá lagðisk hann niðr Porgeirr, ok breiddi feld sinn á sik, ok hvíldi þann dag allan ok nóttina eptir, ok kvað ekki orð; en of morguninn eptir settisk hann upp, ok gørði orð, at menn skyldi ganga til lögbergis.

En þá hóf hann tólu sína upp, er menn kómu þar, ok sagði, at honum þótti þá komit hag manna í ónýtt efni, ef menn skyldi eigi hafa allir lög ein á landi hér, ok taldi fyr mönnum á marga vega, at þat skyldi eigi láta verða, ok sagði, at þat myndi at því ósætti verða, er vísa ván var, at þær barsmíðir gørðisk á milli manna, er landit eyddisk af. Hann sagði frá því, at konungar ór Norvegi ok ór Danmörku höfðu haft ófrið ok orrustur á milli sín langa tíð, til þess unz landsmenn gørðu frið á milli þeirra, þótt þeir vildi eigi. En þat ráð gørðisk svá, at af stundu sendusk þeir gersemar á milli, enda hélt friðr sá, meðan þeir lifðu.

TURN OVER

(e) ‘En er þessi tilindi verða þá stendr upp Heimdallr ok blæss ákafliga í Gjallarhorn ok vekr upp öll guðin ok eiga þau þing saman. Þá riðr Óðinn til Mímis brunns ok tekr ráð af Mími fyrir sér ok sínu liði. Þá skelfr askr Yggdrasils ok engi hlutr er þá óttalauss á himni eða jorðu. Æsir hervæða sik ok allir einherjar ok sækja fram á volluna. Ríðr fyrstr Óðinn með gullhjálm ok fagra brynjum ok geir sinn er Gunnir heitir. Stefnir hann móti Fenrisúlf, en Pórr fram á aðra hlið honum ok má hann ekki duga honum þvfat hann hefir fullt fang at berjask við Miðgarðsorm. Freyr bersk móti Surti ok verðr harðr samgangr áðr Freyr fellr. Pat verðr hans bani er hann missir þess hins góða sverðs er hann gaf Skírni. Þá er ok lauss orðinn hundrinn Garmr er bundinn er fyrir Gríphelli. Hann er it mesta forað. Hann á víg móti Tý ok verðr hvárr qðrum at bana. Pórr berr banaorð af Miðgarðsormi ok stígr þaðan braut níu fet. Þá fellr hann dauðr til jarðar fyrir eitri því er ormrinn blæss á hann. Úlfrinn gleypir Óðin. Verðr þat hans bani. En þegar eptir snýsk fram Viðarr ok stígr qðrum fœti í neðra keypt úlfssins.’

2. EITHER: “Sá er svinnr, er sik kann”. Discuss the significance of this proverb for a reading of *Hrafnkels saga*.

OR: “All the Sagas know that the proper study of mankind is man, but in the greater Sagas there is the consciousness that man in his struggles and strivings with his fellows is matched not only against them but against Fate”. How true is this of *Hrafnkels saga*?

3. EITHER: How important is some consideration of the title(s) and/or the prose passages for an understanding of *Skírnismál* and/or any other Eddic poem you have read?

OR: “*Skírnismál* might be seen as opening up the issue of antagonism between men and women and their unequal power dynamic, whether as normative or open to resistant readings which problematize male violence and validate female desire.” Do you agree?

4. Write on any aspect of the figurative language in *Hamðismál*.

5. “Eddic poetry...shows human relations in all their complexity, in their most poignant but also most destructive forms”. Discuss with regard to any Eddic poem(s) you have read.

6. “Ari wrote somewhat clumsily and with obvious traces of Latin influence. His brief history is austere and does not aspire to stylistic elegance, but it is marked by objectivity”. Write on any part or parts of this assessment of *Íslendingabók*.

7. Either compare and contrast Snorri’s narrative techniques in the story of Pórr and Útgarða-Loki and his account of Ragnarök, or consider the strengths and weaknesses of one of these two episodes in *Gylfaginning*.

8. EITHER: Write a linguistic commentary on any two of the passages set for translation on this paper

OR: Write of the use of dialogue in any Old Norse text you have read.